

[Vesterager.]

alle disse Mennesker organiseret og faa dem til at kaste deres Stemmer over til den Side af Statsskibet, hvor Socialdemokrater og Radikale ønsker, at de skal falde. Det vilde — det skal jeg ikke nægte — tilføje dem en hel Del Stemmer og vilde kunne faa en vis Betydning i Retning af at naa det attraaede Maal: at faa et fuldstændigt Flertal.

Derfor forekommer det mig, som sagt, ikke saa underligt, at dette lille Forslag er kommet frem nu; men der er det mærkværdige ved det, at vi slet ikke faar at vide, hvor meget de to Partier egentlig ønsker. Det blev udtrykkeligt ved Forelæggelsen fremhævet, at det kun var en Begyndelse. Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen sagde: Det er jo slet ikke vort principale Standpunkt. Det gaar kun ud paa at indfri et Løfte, som er givet foran Landstingsvalget; nu skal de til at begynde med have dette, og naar de saa vil være tro og staa sammen og organisere sig bedre og bedre og stille Krav, saa kommer det principale Standpunkt frem, naar vi kommer til at staa overfor Folketingsvalget, saa bliver der givet nye Løfter, og saa skal de have ny Belønning, hvis de opfører sig tilfredsstillende.

Det er med andre Ord fuldstændig ved Siden af, naar det ærede Medlem i Dag fremhævede, at vi skulde bære vedtage dette Lovforslag, saa vilde vi faa Ro om Sagen. Nej, den Paastand har det ærede Medlem selv drejet Halsen om paa i Forvejen ved sin Forelæggelsestale, saa det behøver jeg ikke at opholde mig ved; det er saa tydeligt og klart, at det er Meningen, at denne Agitation skal holdes i Live. Det er der i og for sig ikke noget at sige til rent politisk set; det er noget; de to Partier har Lov til. Jeg maa formode, at naar de nu i Forening er kommet frem med dette Forslag, saa er det det, som de foreløbigt er blevet enige om, og naar der saa er gaaet en Tid, skal de to Partier vel forsøge, om de kan blive enige om det næste Skridt, om at forelægge et nyt Forslag, altsaa det endelige Forslag, det principale, som det ærede Medlem bebudede.

Men altsaa, det foreliggende Forslag er det, de to Partier foreløbig er blevet enige om at forelægge for dette høje Ting, og det er ikke vanskeligt at overse, for saa vidt som der ikke er Spor af politisk Idé i det. Der er ingen nye Tanker. Der kunde jo godt være Grund til — det indrømmer jeg som socialt interesseret — at tage visse Spørgsmaal vedrørende vor Sociallovgiv-

ning op til Drøftelse. Der kunde f. Eks. være Grund til med Hensyn til Aldersrentespørgsmaalet at undersøge, om nu disse store Midler, der bliver ofret, bliver fordelt paa den rette Maade, saaledes at de, der i særlig Grad trænger, faar det, der er nødvendigt. Man kan ogsaa rejse det Spørgsmaal, hvilken Virkning det har — ogsaa rent pædagogisk — overfor vort Folk, hvordan det stiller sig med Børns Følelser overfor deres Forældre; thi vi skulde dog heller ikke gerne fuldstændig udrydde den Tanke i vort Folk, at Børn har en vis Forpligtelse overfor deres Forældre.

Der er i og for sig Spørgsmaal nok, der kunde rejses angaaende vor sociale Lovgivning. Man kunde ogsaa undersøge, hvorvidt det er helt rigtigt, at sociale Ydelser endnu har noget af Fattighjælps Præg over sig. Vi har f. Eks. den meningsløse Bestemmelse, at der er noget, der hedder Fattighjælp uden Fattighjælps Virkninger, noget, jeg altid har været Modstander af, thi jeg ved ikke, hvorfor det skal hedde Fattighjælp, naar det ikke har Fattighjælps Virkninger. Det er godt, at man tager Virkningerne bort, men det tiltaler mig ikke, at man saa alligevel lader det have Skin af Fattighjælp. Alt, hvad der kan tjene til at fjerne ethvert Skær af Fattighjælp fra vor sociale Lovgivning, vil jeg gerne være med til.

Men alt dette er der slet ikke Tale om her, her er kun Tale om et Forslag, hvis økonomiske Rækkevidde man slet ikke kan overse. Man har desuden intet Overblik over, hvordan Loven har virket ude i Kommunerne, og derfor heller ingen Klarhed over, i hvilken Udstrækning der er Trang til det, der her foreslaas. Man kommer blot med det, fordi man nu en Gang i sin Agitation har lovet, at det skulde komme, og man lover fremdeles, at hvis Folk vil holde fast ved den Politik, man fører, skal der komme mere efter.

Denne Taktik kan maaske være partipolitisk klog, det tør jeg ikke benægte, men jeg beklager den i social Henseende. Jeg beklager den, fordi Tryk altid avler Modtryk, fordi Misfornøjelse og Misstemning mod den sociale Lovgivning altid rejses ad den Vej. Desuden er det en Kendsgerning, at de Partier, der bygger deres Politik op paa bestandig at give store Løfter, bestandig at overbyde, ofte bliver indhentet af Nemesis, og det er et Spørgsmaal, om ikke Nemesis er paa Vej til de Partier, som søger at samle alle dem, der stiller Krav. Der kommer nemlig en Dag, da det viser sig, at man ikke er i Stand til at indfri de